

Sygn. akt VII U 641/13

## WYROK

**W IMIENIU**

**RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Dnia 11.06.2013 r.**

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

**Przewodniczący-Sędzia : SSO Monika Kiwiorska-Pająk**

**Protokolant : sekretarz sądowy Dorota Kaźmierczak-Binder**

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 11.06.2013 r. w Świdnicy

sprawy G. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wypłatę emerytury za okres od 01.10.2011r. do 21.11.2012r.

z odwołania G. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 13.03.2013 r. Nr (...)

**zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13.03.2013 r. znak: (...) w ten sposób, że nakazuje stronie pozwanej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W. uchylenie decyzji z dnia 10.10.2011r. w części w jakiej zawiesza prawo do emerytury wnioskodawczyni G. D. za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 21.11.2012r. i wypłatę powyższego świadczenia.**

**Sygn. akt VII U 641/13**

## UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni G. D. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13.03.2013 r. znak : (...), którą strona pozwana w rozpatrzeniu wniosku z dnia 17.12.2012 r. na podstawie art. 151 §1 pkt.1 kpa odmówiła uchylenia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza , na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury wnioskodawczyni za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r. Wnioskodawczyni wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz wypłacenie zawieszony emerytury za okres od 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana wskazała, iż wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r. stwierdzający niekonstytucyjność art.28 ustawy z dnia 16 grudnia o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, wywiera skutki prawne od dnia ogłoszenia, w sposób określony w art. 190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a więc na przyszłość. Wobec powyższego podjęcie wypłaty emerytur przyznanych przed dniem 01.01.2011 r. i zawieszonych od dnia 01.10.2011 r. zgodnie z art. 103 a ustawy emerytalnej następuje wyłącznie na bieżąco. Ponadto nie ma podstaw do wypłaty odsetek ponieważ decyzja zawieszająca prawo do wypłaty emerytury została wydana zgodnie z obowiązującymi w dacie wydania decyzji przepisami prawa. Zakład nie naruszył przepisów prawa materialnego wydając decyzję o zawieszeniu wypłaty emerytury od 01.10.2011 r.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny :**

Wnioskodawczynie G. D. nabyła prawo do emerytury od dnia (...)r.

Wnioskodawczynie jest zatrudniona w Zespole (...) S.A w P. od 01.02.1985 r.

Decyzją z dnia 10.10.2011 r. znak :(...)strona pozwana w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawiesiła wnioskodawczynie wypłatę emerytury w związku z kontynuowaniem zatrudnienia od dnia 01.10.2011 r. Jednocześnie wskazano, iż wypłata emerytury zostanie podjęta po przedłożeniu świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu 17.12.2012 r. wnioskodawczynie złożyła u strony pozwanej wniosek o wypłatę emerytury za okres od 01.10.2011 r. do 12.12.2012 r. wraz z należnymi odsetkami w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012 r.

Decyzją z dnia 08.02.2013 r. znak : (...)strona pozwana przeliczyła wnioskodawczynie emeryturę i dokonała jej wypłaty za okres od dnia 22.11.2012 r. do 31.01.2013 r.

Decyzją z dnia 13.03.2013 r. znak : (...)strona pozwana na podstawie art. 151 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- kodeks postępowania administracyjnego odmówiła wnioskodawczynie uchylecia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw ( Dz.U. nr 257, poz. 1726 zł oraz z 2011 r. nr 291, poz. 1707 w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ( Dz.U. z 2009 r., nr 153,poz.1227 z póź.zm. ), prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji strona pozwana wskazała, iż decyzją z dnia 10.10.2011 r. ,w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawiesiła wypłatę emerytury wnioskodawczynie od dnia 01.10.2011 r. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt. K 2/2012 r., który został ogłoszony w Dz.U. z 2012 r. poz.1285 w dniu 22 listopada 2012 r., z dniem ogłoszenia wyroku tj. z dniem 22 listopada 2012 r. utracił moc art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Zgodnie z przepisem art. 190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Strona pozwana podniosła, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku ani w jego uzasadnieniu

innej daty utraty mocy prawnej wskazanych wyżej przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie przepisu art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec powyższego Zakład odmówił uchylenia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania

### ***dowód: akta emerytalne wnioskodawczyni***

#### ***W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :***

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że wnioskodawczyni we wniosku z dnia 17.12.2012 r. wniosła o wypłatę zawieszonych emerytury za okres od 01.10.2011 r. do 12.12.2012 r. wraz z odsetkami.

W odwołaniu wnioskodawczyni zweryfikowała w/w żądanie i wniosła jedynie o wypłatę w/w świadczenia za okres od 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r.

Strona pozwana w zaskarżonej decyzji z dnia 13.03.2013 r. po wznowieniu postępowania na podstawie art.145 a kpa od decyzji z dnia 10.10.2011 r. w sprawie zawieszenia wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r., na podstawie art. 151 kpa odmówiła uchylenia w/w decyzji w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych , prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

Na mocy art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych/ Dz.U z 2009, Nr 153, poz. 1227 / w postępowaniu w sprawach o świadczenia określone w ustawie stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego chyba, że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

Zgodnie z przepisem art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego ( § 2 ).

Zgodnie z art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy ( § 2 ). Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia(§ 2 ), a na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie ( § 4 )

Stosownie do przepisu art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. sygn. akt K 2/12 (Dz.U. 2012.1285) art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, został uznany za niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionej przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Znaczy to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie ma zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 1 stycznia 2011 r.

W niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości, co wynika z analizy akt emerytalnych wnioskodawczyni, że wnioskodawczyni nabyła prawo do świadczenia emerytalnego z dniem (...)r., zatem należy do kręgu osób, do których nie ma zastosowania obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury.

Zatem wnioskodawczyni przysługuje wyrównanie emerytury od dnia jej zawieszenia tj. od dnia 01.10.2011 r., a nie jak przyjęła strona pozwana od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego tj. od dnia 22.11.2012 r. Stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy spowodowało derogowanie z porządku prawnego zdyskredytowanych co do swej konstytucyjności wyżej powołanych przepisów. Powyższe więc oznaczało, że z chwilą opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw przepisy te utraciły zdolność do wymuszania określonego zachowania zarówno przez ich adresatów jak również przez organy stosujące prawo, dając jednocześnie przewidziane wprost w art. 190 ust. 4 ustawy zasadniczej, konstytucyjne uprawnienie do wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem wydanym na podstawie tych niekonstytucyjnych przepisów. Gdyby więc podzielić stanowisko pozwanego organu rentowego o tym, że aż do momentu ogłoszenia orzeczenia Trybunału, akt uznany za niekonstytucyjny ma pełną moc obowiązującą i powinien być bez żadnych zastrzeżeń stosowany przez sądy do stanów faktycznych powstałych przed ogłoszeniem tego orzeczenia, to w istocie przekreśliłoby to sens instytucji wznowienia postępowania, którego celem jest przecież restytucyjne wydanie orzeczenia zgodnego z prawem, w zgodzie z wartościami i zasadami konstytucyjnym ( o tak rozumianych skutkach orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego stanowią między innymi wyroki samego Trybunału z dnia 2 marca 2004 r. SK 53/03, OTK 2004/3/16, czy 9 czerwca 2003 r. SK 5/03 OTK 2003/6A/50). Odnosząc więc te wszystkie uwagi na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że przy dokonaniu ponownej oceny prawnej występującego w niej przedmiotu sporu - z wyłączeniem już uznanych za niekonstytucyjne, a wyżej powołanych przepisów-roszczenie wnioskodawczyni podjęcia wypłaty emerytury i to już z dniem 1 października 2011 r. jest w pełni zasadne, skoro niekonstytucyjny okazał warunek rozwiązania stosunku pracy do kontynuowania wypłaty emerytury odwołującej.

W tym stanie faktycznym i prawnym strona pozwana po wznowieniu postępowania od decyzji z dnia 10.10.2011 r. niesłusznie na podstawie art. 151 kpa odmówiła jej uchylecia i wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej z dnia 13.03.2013 r. znak : (...) w ten sposób, że nakazał stronie pozwanej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W. uchylenie decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej zawieszono prawo do emerytury wnioskodawczyni za okres od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. i wypłatę powyższego świadczenia.